

nogen socialdemokratisk regering at give så mange ressourcer ud i faste priser til forbedret velfærd som den nuværende regering. Det er jo så en del af sandheden, at der bruges flere penge end nogen sinde før.

Det, det drejer sig om, er, at den fordeling mellem kommunerne blander vi os ikke i, men vi sikrer, at pengene er der. Så hvis der er en kommune, der mener, at den har fået for lidt, så er der en anden kommune, der har fået for meget, for pengene er til rådighed, og pengene omfordres. Hvis man mener, at Helsingørs borgmester eller Hørsholms borgmester ikke afleverer flere penge i landsudligningen, er det et synspunkt, de ikke deler. Pengene sendes ud i det kommunale landskab, og de lander et eller andet sted.

Derfor er der en frihed til, at Kommunernes Landsforening forsøger at løse den udfordring, at alle kommuner under et overholder den ramme, som er større end nogen sinde, og som kan sikre en velfærd, der er større end nogen sinde, set for kommunerne under et.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 7

5) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Ole Stavad (S):

»Hvad er begrundelsen for, at fordelingen af udgifter i udligningsreformen først efter lovforslagets vedtagelse fremregnes til 2005-niveau fra det ellers præsenterede 2003-niveau, og hvad er begrundelsen for, at fordelingen af tvungen skattenedsættelse og mulig skattestigning fortsat sker i forhold til gevinster henholdsvis tab beregnet efter de gamle tal?«

Skriftlig begrundelse

Regeringens ministre har til offentligheden forklaret, at de afvigende tal for resultatet af udligningsreformen i forhold til det af Folketinget vedtagne lovforslag skyldes, at lovforslaget hviler på 2003-tal, mens de udmeldte beløb til de enkelte kommuner måneden efter lovforslagets vedtagelse er stærkt afvigende herfra. En parallel ændring af kravene til skattefastsættelsen er ikke sket, hvorfor kommuner kan opleve den helt paradoksale situation, at de f.eks. er tvunget til at sætte skatten ned med et beløb, der langt

overstiger det beløb, som udgør den pågældende kommunes »gevinst« ved udligningsreformen, hvilket yderligere undergraver kommunens mulighed for at levere den af befolkningen forventede service.

Ole Stavad (S):

Det er lidt i forlængelse af den foregående diskussion. Vi hørte jo i går statsministeren, ikke mindst efter hans åbningstale, gentagne gange sige, at han mente, at der var forældre, der var blevet vildført af falske tal. Der vil jeg godt sige til indenrigsministeren, at jeg sådan set har følt mig ret vildført af falske tal, nemlig de tilsyneladende falske tal, der er optrykt i det lovforslag, som Folketinget behandlede i sidste samling, og som var regeringens regnestykke for, hvordan den udlignings- og finansieringsreform sammen med hele strukturomlægningen og opgaveomlægningen ville udmønte sig i de enkelte kommuner.

Regeringen må selv have troet på sine egne tal på det tidspunkt, for den sagde, at hvis man fik en forbedring, der svarede til over 0,2 skatteprocentpoint, skulle man nedsætte skatten med det, der lå over. Hvis man fik en udgift eller en mindreindtægt på under 0,2 skatteprocentpoint, så fik man lov til, hvis man selv valgte det, at forhøje skatten med det, der svarede til over 0,2 skatteprocentpoint.

Det er endnu ikke lykkedes mig at finde en kommune, der har fået det tal, som ministeren har oplyst Folketinget om, og derfor synes jeg, at vi har en fælles interesse i at få de rigtige tal på bordet, og jeg vil godt bede ministeren om at svare på, om han er parat til det, samt svare på, hvorfor det hele tilsyneladende er så forkert, som det er.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen der er hverken falske eller forkerte tal i det lovforslag, der blev fremsat. Det her kan hurtigt blive meget teknisk, nu starter vi i det tekniske hjørne, og så ser vi, hvad der sker. Men i det mere tekniske hjørne vil jeg gerne starte med at slå fast, at det har været fremført i debatten, at vi har taget sådan nogle gamle 2003-tal og regnet frem og den slags ting. Det er der ikke tale om, og måske jeg med fordel lige kunne op-ridse historien.

Historien er den, at regeringen i foråret 2005 iværksatte et udvalgsarbejde med en frist på 9 måneder for at få udarbejdet nye udlignings-